

forslaget i dette Øjeblik, vil det sige det samme, som at i Løbet af flere eller færre Aar — man kan jo regne en længere eller kortere Aarrække — vil en stor Mængde tilskadekomne nødvendigvis falde ind under det offentlige Fattigvæsen.

Saa sagde det ærede Medlem endelig, at vi maatte forud vide, at dersom dette Forslag vedtoges, kommer der overhovedet ikke nogen Lov. Ja, hvorfra det ærede Medlem har denne Forudviden, ved jeg ikke. Jeg hører jo ikke til de indviede. Det ærede Medlem viser hen til den højtærede Indenrigsminister. Er det nu den højtærede Indenrigsminister, der skal bære Skylden for det? Jeg tror ikke en Gang, den ærede Indenrigsminister er tjent med at bære denne Skyld, og jeg er overbevist om, at i Virkeligheden er det heller ikke ham. Ikke dermed sagt, at jeg skulde vente, at den højtærede Indenrigsminister paa staaende Fod skulde acceptere dette Forslag; det har den højtærede Indenrigsminister jo allerede sagt, at han ikke vil. Men saaledes som denne Sags tidligere Udvikling og Gang har været, tror jeg ikke, at den højtærede Indenrigsminister eller nogen anden Indenrigsminister vil paatage sig Ansvar for at sige, at der ikke kan tilvejebringes en videregaaende Ulykkesforsikring end den, der her foreligger. Derimod tale Kendsgemingerne fra Fortiden alt for stærkt, idet vi have Udtalelser baade fra Landstinget og fra Folketinget om, at ganske vist ønsker man at gaa meget videre, men gensidig frygter man, at den ene eller anden Part ikke vil være med dertil. — Jeg vil kun over for det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) gøre en Bemærkning, og det er den, at det forekommer mig, at hans Hovedindvending mod at gøre Alderdomsunderstøttelseslovens Bestemmelser anvendelige paa disse Tilfælde, var, at derved kom Arbejderne ikke selv til at yde nogen Erstatning for det, der ydes dem. Den Betragtning undrer mig. Jeg kan ikke se rettere, end at over for indtræffende Ulykkestilfælde stilles alle Mennesker saa ganske ekceptionelt, at vi kunne se bort fra alle andre Betæneligheder og alle andre Regler, som vi ellers skulde følge. Men endnu mere mærkeligt er det dog, at det Parti, som det ærede Medlem tilhører, i Fjor jo fremkom med et Lovforslag her i Salen, som gik ud paa at borttage eller i alt Fald væsentlig borttage den moderate Ydelse, som den skal give, der bliver behandlet efter Alderdomsunderstøttelsesloven, nemlig de 10 Aars Friholdelse fra Fattigvæsenet. Ærede Med-

lemmer ville jo erindre, at der blev da netop fremdraget, at denne Grænse skulde i saa væsentlig Grad beklippes, at den i Virkeligheden faldt bort, og nu kommer det ærede Medlem i Aar og siger, at saaledes ville de ganske vist have det over for de alderdomsunderstøttede, men de tilskadekomne, de, der rammes af et Ulykkestilfælde, ville de ikke gaa ind paa at fritage for en saadan Ydelse. Det forekommer mig dog at være en ganske mærkværdig Betragtning. Jeg nærer ikke den allerfjerneste Betænelighed ved at sige, at naar en Ulykke rammer en Mand under Arbejdet, forlanger jeg intet af ham for den Hjælp, der ydes. Jeg vilde for den Sags Skyld gerne gaa det Skridt videre, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) antydede, at man skulde gaa, og tage dem med, som kom til Skade uden for Arbejdet, men jeg ved, at det vilde støde paa en lang Række Hindringer. Men i alt Fald kunde vi naa, at enhver tilskadekomnen, der er ramt af et Ulykkestilfælde under Arbejdet, fris for at komme ind under Fattigvæsenet og behandles efter Alderdomsunderstøttelseslovens Regler, vilde meget være vundet, og det vilde sandelig ikke lokke ham til at udsætte sig for Skade.

Maa jeg til Slutning tilføje endnu en Bemærkning. Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde i Fjor udtalt mig for, at der alligevel var vundet noget ved det foreliggende Forslag. Ja, selvfølgelig, det er jo givet. Derom vil der ikke være Tvivl — om end man kan sige, at der kan være tabt paa andre Punkter, hvad der vindes paa nogle — og derfor anbefalede jeg ogsaa at stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse. Men det ærede Medlem maa erindre, at jeg gjorde det under den udtrykkelige Tilkendegivelse, at den Optræden, der var vist over for de Forslag, vi havde stillet, maatte gøre det tilstrækkeligt klart, at de, som tilhørte den Side, der havde Del i disse Ændringsforslag, vare fri for ethvert som helst Ansvar for, hvad denne Lov ikke indeholdt. Det er det, der er gjort vaklende nu. Man har søgt at beraabe sig paa, at man ved den Afstemning, der fandt Sted her i Fjor, skulde have paataget sig et større eller mindre Ansvar for, at Sammenknytningen af de to Opgaver er revet over, idet man nu kun tager den ene Side af Sagen. Det skulde vi have godkendt ved vor Optræden i Fjor. Men jeg vil da sige de Herrer, at paa den Maade gøre de os det umuligt at stemme med. Det er indlysende, thi det, det først og fremmest kommer an paa, er at gøre det